

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoPom/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317212500
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2317212500.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Silvia Hýbelová a JUDr. Ľuboslava Vanková, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: D. Z., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, dieťa rodičov: A. Z., nar. XX.XX.XXXX, M. XXX, otec: neuvedený, o návrhu navrhovateľov: 1/ Mgr. A. B., nar. XX.XX.XXXX, S. XXX, 2/ K. B., nar. XX.XX.XXXX, S. XXX, zastúpení splnomocnencom: JUDr. Alojz Baránik, advokát s.r.o., Mateja Bela 8, Bratislava, za účasti O. Z., nar. XX.XX.XXXX, M. XXX, o nariadení neodkladného opatrenia, na odvolanie navrhovateľov proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 12PPOm 5/2017-32 zo dňa 26. mája 2017, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd návrh navrhovateľov na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.
2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie po citácii § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku, § 324 ods. 2, 3, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1, 2, 360 ods. 1 CMP, § 365 ods. 1, § 366 CMP, § 62 ods. 3 Zákona o rodine, § 2 ods. 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a vecne tým, že Súd v danej veci rozhodoval o návrhu navrhovateľov na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal, aby súd maloleté dieťa zveril do ich osobnej starostlivosti, nakoľko jeho život a zdravie je ohrozený. Po oboznámení sa s návrhom navrhovateľov na nariadenie neodkladného opatrenia súd dospel k záveru, že v danom prípade nie je dôvodné nariaďovať neodkladné opatrenie tak, ako to vo svojom návrhu žiadajú navrhovatelia. Nariadenie neodkladného opatrenia totiž prichádza v zmysle ustanovenia § 365 CMP do úvahy iba vtedy, ak sa maloleté dieťa ocitne bez akejkoľvek starostlivosti alebo ak je jeho život, zdravie a priaznivý vývoj vážne ohrozený alebo narušený. V danom prípade sa zistilo, že maloletá D. sa na základe uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 22.11.2016, č.k. 16P/189/2015-134 nachádza v starostlivosti pána O. Z., nad výchovou maloletej súd nariadil dohľad, pričom súdu dosiaľ neboli signalizované žiadne nedostatky tejto starostlivosti, z čoho súd zároveň vyvodzuje záver, že život, zdravie, zdravý vývin, výchova či výživa, respektíve akýkoľvek iný záujem maloletej nie je v súčasnosti nijako bezprostredne ohrozený, keďže všetky potreby maloletej zabezpečuje pán Z., ktorý uviedol, že maloletú veľmi ľúbi a je schopný sa riadne postarať o maloletú. Na tunajšom súde sa síce vedie konanie pod sp. zn. 21P/40/2017 o návrhu O. Z. na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd zveril maloleté deti do starostlivosti detského domova, možno však mať pochybnosti, či je to skutočne jeho prejavom vôle, keďže o podaní tohto návrhu ako to vyplýva zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 25.5.2017, ani nevedel. Vykonaným dokazovaním sa preukázalo, že sú konflikty v rodine Z., o čom svedčia aj úradné záznamy, spísané na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta. Jedná sa ale o konflikty medzi pánom Z., matkou detí a ich súrodencami, z ktorých automaticky nevyplýva, že by

bol ohrozený život a zdravie maloletej D., resp. jej súrodencov. O maloletú D. sa riadne stará pán Z. za pomoci svojej družky, pričom jej dvaja staršie súrodenci sa aktuálne nachádzajú v domácnosti sestry pána Z.. Je síce pravdou, že navrhovatelia ako profesionálni rodičia zabezpečovali starostlivosť o maloletú a návrhom zo dňa 1.12.2014 sa domáhajú zverenia maloletej do ich spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti, a teda možno konštatovať, že ich záujem o maloletú je skutočný a trvalý, avšak starostlivosť o maloletú nezabezpečujú od 25.6.2015, kedy táto bola umiestnená do detského domova a následne do náhradnej osobnej starostlivosti strýka. S poukazom na skutočnosť, že maloletá má toho času len takmer 5 rokov (4 roky a 8 mesiacov), nie je možné bez patričného dokazovania ustáliť, či ešte stále existujú silné citové väzby medzi navrhovateľmi a maloletou. Síce navrhovatelia tvrdili, že s maloletou sú naďalej v kontakte a v dňoch od 19. do 21.5.2017 sa nachádzala v ich domácnosti, tieto tvrdenia však O. Z. pred kolíznym opatrovníkom poprel. Súd ďalej poznamenáva, že navrhovatelia bývajú v S., a preto možno predpokladať, že by sa pretrhli aj súrodenecké väzby medzi maloletou a jej súrodencami, keďže vzťahy medzi biologickou rodinou a rodinou B. sú komplikované. Súd je toho názoru, že je nevyhnutne potrebné v záujme maloletej zastabilizovať jej výchovné prostredie. Bolo by predčasné bez ďalšieho dokazovania neodkladným opatrením vytrhnúť dieťa z prostredia biologickej rodiny a zveriť ju navrhovateľom. Aktuálne možno konštatovať aj s poukazom na správu kolízneho opatrovníka, že život zdravie a priaznivý vývoj maloletej nie je ohrozený. Súd situáciu v rodine v rámci nariadeného dohľadu bude naďalej monitorovať aj za súčinnosti Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, pričom pokiaľ zistí nedostatky v starostlivosti O. Z. o maloleté deti, ihneď nariadi neodkladné opatrenie z úradnej moci.

3. Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie navrhovatelia prostredníctvom splnomocnenkyne a to z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, pretože súd nesprávne procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, § 365 ods. 1 písm. h) CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Napadnuté uznesenie ako celok nezohľadňuje najlepší záujem maloletej, je nesprávne, odporuje právnym predpisom, v jednotlivých skutkových tvrdeniach si protirečí a došlo k zásadnému rozporu medzi výrokom a jeho odôvodnením. Súd taktiež nesprávne a neúplne zisťoval skutočný stav veci. Záver súdu pre zamietnutie návrhu je v rozpore s tým, čo vyplynulo z listinných dôkazov, s ktorými sa súd pred rozhodnutím oboznamoval resp. s ktorými sa mal oboznamovať. To, že O. Z. samostatne inicioval konanie o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd zveril maloleté deti aj maloletú do starostlivosti detského domova a ktoré je vedené na Okresnom súde Galanta pod spis. zn. 21P 40/2017 vzbudzuje dôvodné pochybnosti o spôsobilosti O. Z. zabezpečovať starostlivosť o maloletú a jej dvoch súrodencov. Podľa názoru navrhovateľov O. Z. poznal a pozná dôvody pre ktoré z vlastnej vôle inicioval podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Z návrhu O. Z. vyplýva, že tento má o život a zdravie maloletej a jej dvoch súrodencov dôvodný strach, pretože blízka rodina sa spojila proti nemu a jeho družke, pravdivé sú vyhrážky, bitky, útoky pri ktorých zasahovala aj polícia a dokonca jeho súrodenci napadli maloletú. Napriek tomu, že na celú nebezpečnú situáciu O. Z. upozornil aj sociálne pracovníčky, tieto im nepomohli a z toho dôvodu žiadal súd o okamžitý zásah. K týmto dôležitým skutočnostiam však súd nijak neprihliadol, hoci jednoznačne osvedčujú aktuálnosť ohrozenia subjektívnych práv maloletej a tiež jej dvoch súrodencov. Napriek nevedomosti O. Z. o podaní návrhu, tento sa zároveň jednoznačne vyjadril, že trvá na jeho podaní, čo nesporne vylučuje akúkoľvek pochybnosť o ním prejavenej vôle. Poukázali na to, že súd má povinnosť aj bez návrhu z úradnej moci preverovať všetky pochybnosti a indície, ktoré by mohli naznačovať nedostatky v starostlivosti o maloletú. Okrem toho sú v hrubom rozpore so skutočnosťou aj závery správy kolíznej opatrovníčky zo dňa 25.05.2017, ktorá sa osobne ani nestrela s maloletou, aby posúdila, či je o ňu riadne postarané a uspokojila sa len s tvrdením O. Z.. Maloletá sa podľa kolíznej opatrovníčky v čase šetrenia nachádzala s družkou O. Z. na nákupoch v Galante, hoci sa v tej dobe maloletá so súhlasom O. Z. opätovne nachádzala v domácnosti u navrhovateľov. Kolízna opatrovníčka konštatovala závery len na základe tvrdení O. Z. bez toho, aby si tieto tvrdenia akokoľvek overovala a aby sa čo i len s maloletou osobne stretla, čím takáto jej správa je absolútne neobjektívna. Kolízny opatrovník ani nepreveroval rozporuplnosť tvrdení o tom, či sa maloletá počas víkendov od 19.05. do 21.05.2017 nachádzala u navrhovateľov. Súd aj s odkazom na závery správy kolíznej opatrovníčky zamietol návrh, pokiaľ tu boli rozpory s tým, čo uvádzali navrhovatelia, bol povinný zdôvodniť, prečo prihliadol na závery takejto správy a ako nedôveryhodné resp. nepravdivé

vyhodnotil tvrdenia navrhovateľov, hoci tieto boli podložené aj listinnými dôkazmi. Keďže súd takto nepostupoval porušil právo navrhovateľov na spravodlivý súdny proces do ktorého nesporne patrí aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. K tejto skutočnosti doložili aj súhlas O. Z. vo forme SMS správy zo dňa 25.05.2017 ako aj fotografie maloletej u navrhovateľky počas jej pobytu v počte 5 ks. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že obaja súrodenci maloletej sa v súčasnosti nachádzajú u sestry O. Z. pani O. L. a teda O. Z. sa o ne nestará. Táto skutočnosť potvrdzuje pochybnosti navrhovateľov, že v starostlivosti O. Z. o maloletú sú nedostatky, teda aj jej život a zdravie je vážne ohrozený. Jednoznačne nie je v najlepšom záujme maloletej vystavovať maloletú aj jej súrodencov takejto neistote. Vzhľadom na citlivý vek maloletej je nevyhnutné zabezpečiť starostlivosť v takej miere a v takej kvalite ako jej momentálne nesporne vedú poskytnúť len navrhovatelia. Zo správy kolíznej opatrovníčky zo dňa 25.05.2017 vyplýva, že ako celok rozporuplná, minimálne niektoré skutkové tvrdenia ktoré sú v nej uvedené, nie sú preverené, čo vzbudzuje dôvodné obavy o dôveryhodnosť správy ako takej. Súd však ani k jednej zásadnej skutočnosti nijak neprihliadol a závery uvedenej správy si nekriticky v plnej miere osvojil, pričom súčasne nezodôvodnil prečo tvrdenia navrhovateľov automaticky považoval za nepravdivé a nedôveryhodné. Súd neprihliadol na najlepší záujem maloletej o čom svedčí tiež tá skutočnosť, že preukázaným konfliktom v rodine Z. nepripísal dostatočný význam hoci o ich existencii mal vedomosť. Je však neprípustné, aby súd zostal nečinný, nevykonal všetky opatrenia potrebné k tomu, aby ochránil život a zdravie maloletej, zabezpečil jej priaznivý vývoj vo všetkých aspektoch života a pokiaľ vie, že v rodine, v ktorej sa nachádzajú tri deti sú konflikty a tieto nemajú len zanedbateľný charakter. Súd nevykonal všetky navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, čím neúplne zistil skutočný stav veci, pretože napr. vôbec nezisťoval obsah hlásení o výjazdoch polície k rodine Z.. Neodôvodnený je aj ten záver, že nie je možné bez patričného dokazovania ustáliť, či ešte stále existujú silné citové väzby medzi navrhovateľmi a maloletou, hoci to navrhovatelia tvrdili. Súd i napriek tomu zostal nečinný, nezisťoval skutočný stav veci a v tejto súvislosti nevykonal žiadne dokazovanie, hoci k tomu mal priestor a naopak bez akéhokoľvek zdôvodnenia uveril tvrdeniam O. Z., že maloletá sa v rozhodnom čase u navrhovateľov nenachádzala. Je nedôvodné tvrdenie súdu, že vzhľadom na komplikovaný vzťah navrhovateľov a biologickej rodiny maloletej možno predpokladať, že by sa pretrhli súrodenecké vzťahy medzi ňou a jej dvoma súrodencami. Toto priamo vyvracia doterajšie správanie navrhovateľov, ktorí svojim konaním neurobili nič, čo by svedčilo o opaku a ktorí preukázateľne od samotného počiatku podporovali vzťah maloletej s jej súrodencami a ostatnou biologickou rodinou. Záver súdu v tomto zmysle je v tejto časti uznesenia absolútne nepodložený. Súd neúplne zisťoval skutočný stav veci, vôbec sa nezaoberal podozreniami, že biologická matka si má prostriedky na živobytie zabezpečovať aj prostitúciou a tiež ani tým, že v domácnosti rodiny Z. sa v zvýšenej miere má požívať alkohol a dokonca aj omamné, psychotropné látky. Navrhli preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil, dočasne zveril maloletú D. Z. do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti manželov Mgr. A. B. a K. B. do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej o zverení maloletej do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov vedenej na Okresnom súde v Galante pod sp. zn. 12P 318/2014, ďalej žiadali, aby súd uložil matke A. Z. dočasne prispievať na výživu maloletej D. mesačne sumou vo výške 30% zo sumy životného minima stanoveného osobitným predpisom, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky Mgr. A. B. a to dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia. K odvolaniu doložili fotokópie fotografií a fotokópie SMS správy.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkmi, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), e), f), h) CSP v spojení s § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľov nie je možné priznať úspech, pretože boli splnené podmienky pre potvrdenie napadnutého uznesenia v zmysle ustanovenia § 387 CSP.

5. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i argumenty navrhovateľov predstreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce zamietnuť navrhované neodkladné opatrenie.

6. Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CMP, ak sa ocitne maloletý bez akejkoľvek starostlivosti alebo ak je jeho život, zdravie a priaznivý vývoj vážne ohrozený alebo narušený, súd neodkladným opatrením nariadi, aby bol maloletý dočasne zverený do starostlivosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorú v uznesení určí.

7. Právna úprava neodkladného opatrenia vo veciach ochrany maloletého dieťaťa v zásade vychádza z doterajšej právnej úpravy predbežného opatrenia. Ak sa maloleté dieťa ocitne bez akejkoľvek starostlivosti (ak dieťaťu nemá kto poskytnúť starostlivosť) alebo si to vyžaduje okamžitá ochrana jeho života, zdravia a priaznivého vývoja (ak ide o dieťa zanedbané, týrané a pod.), ak je tu dôvodná hrozba alebo narušenie, súd neodkladným opatrením nariadi, aby bolo maloleté dieťa dočasne zverené do starostlivosti fyzickej alebo právnickej osoby. V uznesení o nariadení neodkladného opatrenia súd určí konkrétnu osobu, do dočasnej starostlivosti ktorej sa zveruje maloleté dieťa (fyzická osoba, detský domov, krízové stredisko a pod.). Ustanovením § 365 CMP je zvýraznená osobitosť a urgentnosť prípadov, v ktorých súd musí konať okamžite a nie je ani vylúčené konať aj na základe akéhokoľvek podnetu. Potreba zabezpečenia ochrany maloletého dieťaťa vyplýva aj z ustanovení zákona o rodine. Sleduje sa najmä záujem maloletého dieťaťa, ktorý bol ako zásada zakotvená prijatím zákona č. 175/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon o rodine. V zmysle uvedenej zásady je záujem maloletého dieťaťa prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa, sa okrem iného, zohľadňuje úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečnosť dieťaťa a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa a podobne.

8. Odvolací súd poukazuje aj na článok 3 Dohovoru o právach dieťaťa, v zmysle ktorého záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 17.1.2013, č.k. 17P/303/2012-27 bola nad maloletou nariadená ústavná starostlivosť a následne rozsudkom zo dňa 5.9.2013, č.k. 12P/53/2013-24 bola vyslovená osvojiteľnosť maloletej. Uznesením zo dňa 22.11.2016, č.k. 16P/189/2015-134 Okresný súd Galanta zrušil ústavnú starostlivosť nad maloletou a zveril ju do náhradnej osobnej starostlivosti O. Z., zaviazal matku na platenie výživného v zákonnej minimálnej výške a nad výchovou maloletej nariadil dohľad v trvaní jedného roka. Navrhovatelia (u ktorých sa maloletá nachádzala od svojich 7 dní do 25.6.2015) podali návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd dočasne zveril maloleté dieťa do ich spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti a matku by zaviazal na platenie výživného v zákonnej minimálnej výške. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnili tak, že v súčasnej dobe o maloletú a jej dvoch súrodencov nie je riadne postarané, ich život, zdravie a priaznivý vývoj je vážne ohrozený. Podľa navrhovateľov v najlepšom záujme maloletej je, aby bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov, t.j. do prostredia, ktoré maloletá dôverne pozná a k ľuďom, ku ktorým má kladný citový vzťah a nie do prostredia detského domova. Súd prvej inštancie návrh navrhovateľov na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie navrhovatelia. Z uznesenia Okresného súdu Galanta spis. zn. 21P/40/2017-34 zo dňa 29. mája 2017 vyplýva, že vo veci maloletých detí E., S. a D. vydal uznesenie, ktorým súd konanie o návrhu navrhovateľa O. Z., nar. XX.XX.XXXX na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Uznesenie o zastavení konania bolo odôvodnené tým, že súd zobral na vedomie dispozičné právo navrhovateľa, ktorý zobral podaný návrh späť.

10. K odvolacím argumentom navrhovateľov odvolací súd predovšetkým odkazuje na odôvodnenie uznesenia súdu prvej inštancie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje. Navrhovatelia neosvedčili skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že život a zdravie maloletej, jej psychický, fyzický a sociálny vývin si vyžadujú okamžitú ochranu a zásah súdu vydaním takéhoto neodkladného opatrenia. Samotný charakter navrhovaného neodkladného opatrenia podľa § 365 ods. 1 CMP a potreba na urgentné rozhodnutie nedáva priestor pre vykonanie dokazovania a preto pokiaľ nastal rozpor tvrdení navrhovateľov s tvrdeniami O. Z., bez vykonania dokazovania, nie je možné k nim zaujať relevantné stanovisko. Na vykonanie potrebného dokazovania však je priestor v konaní, v ktorom sa navrhovatelia domáhajú zverenia maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti. K pochybnostiam navrhovateľov o spôsobilosti O. Z. zabezpečovať starostlivosť o maloletú vzhľadom na skutočnosť, že O. Z. sám inicioval

konanie o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal zverenia maloletej do starostlivosti detského domova, je potrebné uviesť, že podaný návrh O. Z. zobrať späť a konanie bolo zastavené.

11. Ďalšie odvolacie argumenty odvolateľov odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť dôvody pre zamietnutie návrhu n nariadenie neodkladného opatrenia, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

12. Odvolací súd preto vzhľadom na nepreukázanie osvedčenia nariadenia neodkladného opatrenia, dospel k záveru, že nie je možné nariadiť neodkladné opatrenie pre nesplnenie podmienok, neosvedčenia predpokladov v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 CMP.

13. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie s použitím ustanovenia § 387 CSP potvrdil.

14. V zmysle ustanovení § 52, § 57, § 58 CMP odvolací súd zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keďže pre daný prípad zákon neustanovuje inak, ani návrh na náhradu trov konania podaný nebol.

15. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je dovolanie prípustné (§ 421 ods. 2 CSP).